

Σκίτσο του ΚΥΡ

Είναι εντυπωσιακό ότι τόσο το Ναι όσο και το Όχι στο δημοψήφισμα στο οποίο αποφάσισε η κυβέρνηση να μας οδηγήσει, ερμηνεύεται από τον καθένα όπως ο ίδιος θέλει. Στην πραγματικότητα όμως η μοναδική πραγματική ερμηνεία είναι εκείνη της ίδιας της κυβέρνησης η οποία και επέλεξε να θέσει το ερώτημα όπως το έθεσε.

Αυτή λοιπόν αφού προηγουμένως θεοποίησε τη λογική του αμοιβαία επωφελούς συμβιβασμού με τους δυνάστες μας -που καταγράφηκε αρχικά με την επαίσχυντη συμφωνία της 20ης φεβρουαρίου- και την παραμονή της χώρας μας στην ευρωζώνη και την ΕΕ, έρχεται σήμερα να ζητήσει από το λαό μας να αρνηθεί την πρόταση των δυναστών μας η οποία ουσιαστικά λίγο απέχει από την δική της πρόταση, για να συνεχίσει την εντός των τειχών διαπραγμάτευση από καλύτερη κατά την γνώμη της θέση, λες και η τρόικα έδωσε μέχρι τώρα δείγματα σεβασμού της λαϊκής βούλησης .

Στην πραγματικότητα η προσφυγή στο δημοψήφισμα επελέγη τυχοδιωκτικά και ανεύθυνα από τον ΣΥΡΙΖΑ από τη μια για να ξεπεράσει τις αντιδράσεις των συμμάχων του , των ΑΝΕΛ σε δυο τρία ζητήματα με τα οποία διαφωνούσαν και για να βγάλει από τη δύσκολη θέση την αριστερή του πλατφόρμα, από την άλλη για να επιβιώσει ο ίδιος πολιτικά ως αριστερά , στίγμα με το οποίο και εκλέχτηκε.

Το να επιδιώκεις όμως να τα βρεις με τους λύκους μέσα στη φωλιά τους δεν μπορεί να το πετύχεις χορεύοντας μαζί τους αλλά αν τους χορτάσεις με τις σάρκες του λαού σου.

Γι' αυτό και ένα δημοψήφισμα που δεν θέτει θέμα εξόδου από το λάκκο των λεόντων , όσο και αν πολλοί από εκείνους που στηρίζουν το Όχι το συνδέουν με αυτήν, σε όποιο αποτέλεσμα κι αν καταλήξει θα είναι καταστροφικό για το λαό μας.

Μάλιστα αυτή η επιλογή για προσφυγή στο δημοψήφισμα με δεδομένη την μέχρι τώρα υποχωρητικότητα του ίδιου του ΣΥΡΙΖΑ, με δεδομένη την κατάσταση της αβεβαιότητας και του φόβου την οποία από μόνη της ήταν δεδομένο ότι θα δημιουργήσει, με δεδομένη τη συνεχιζόμενη εμμονή όλου του ΣΥΡΙΖΑ σε συμφωνία με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι , ΑΝΕΛ , ΧΑ, και τον πρόεδρο της Δημοκρατίας ,για πάση θυσία παραμονή στην ευρωζώνη και την ΕΕ, με δεδομένη την παντελή εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ έλλειψη προετοιμασίας της επόμενης μέρας μετά από μια ενδεχόμενη ρήξη , η οποία όπως δήλωναν τα κορυφαία στελέχη του ήταν εκτός της λογικής του, με δεδομένη την μέχρι τώρα συστηματική υποτίμηση εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ της λαϊκής παρέμβασης, εμπεριέχει το ρίσκο να οδηγήσει στην επικράτηση του Ναι. Σε αυτήν την περίπτωση η κυβέρνηση οφείλει να παραιτηθεί και να αποτελέσει μια αριστερή παρένθεση μια που δεν θα μπορεί να εφαρμόσει ένα μνημόνιο με το οποίο δηλώνει ότι διαφωνεί.

Αλλά με αυτά τα δεδομένα και μια επικράτηση του Όχι σε αντίθεση απ' ότι υποστηρίζει η πλειονότητα των αριστερών δυνάμεων, με εξαίρεση το ΚΚΕ, από μόνη της μάλλον σε μια γενικευμένη εθελοδουλία θα οδηγήσει παρά σε μια λαϊκή αντεπίθεση και προοδευτική πορεία, μια και στόχος της κυβέρνησης είναι να υιοθετήσει και να εφαρμόσει το αντιλαϊκό τρίτο μνημόνιο το οποίο η ίδια προτείνει.

Βεβαίως η επικράτηση του Ναι δεν είναι ταυτόσημη με την επικράτηση του Όχι, όπως η ΝΔ δεν ταυτίζεται με την ΧΑ , η Λεπέν με τον Σαρκοζύ ο Συριζα με την ΝΔ.... αυτό όμως όπως ορθώς έπραξε η ριζοσπαστική αριστερά και στις βουλευτικές εκλογές δεν πρέπει να μας οδηγεί στην λογική του μη χείρον βέλτιστο και στην συμμαχία με τις τριτομνημονιακές δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ , και ακόμη χειρότερα στην συμμετοχή σε κοινές επιτροπές μαζί τους η στην αντιμετώπιση του Τσίπρα λες και είναι ο νέος Αλίεντε, Τσάβες, η ακόμη ο Τσε που ζώστηκε τα όπλα του, όπως θέλουν να τον παρουσιάζουν ορισμένοι συριζαίοι.

Αντίθετα θα πρέπει και στην κάλπη αντιστοιχώντας το περιεχόμενο των θέσεων μας με τη μορφή έκφρασης τους να προτάξουμε το Όχι σε κάθε νέο μνημόνιο από όπου κι αν προέρχεται , την διαγραφή του χρέους την έξοδο Τώρα από την ΕΕ .

Όλα αυτά με πλήρη σεβασμό των συντρόφων και φίλων οι οποίοι ανιδιοτελώς και όχι διότι έχουν κάποιο οικονομικό ή άλλο συμφέρον αποφάσισαν να συμπλεύσουν με την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, εκτιμώντας ότι έτσι προωθούν την κοινή μας υπόθεση .

Γιώργος Ρούσης

Ομότιμος καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα των Συντακτών, 3.7.2015